

Епидемиолошка слика злоупотребе и зависности од психоактивних супстанци младих Црне Горе од 12 до 30 година

БОРИСЛАВ ЂУКАНОВИЋ

Филозофски факултет

Никшић

У овом раду резимираћемо резултате једне веома обимне епидемиолошке студије о расирености злоупотребе и зависности младих Црне Горе од психоактивних супстанци, старости од 12 до 30 година (1). У овој студији, поред епидемиолошке слике, детаљно су анализирани психолошки, психосоцијални и социолошки фактори ризика, као и структуралне разлике између апстинената и неапстинената у погледу наведених група фактора ризика. Међутим, у овој студији о њима неће бити ријечи јер би то захтијевало знатно већи простор.

Будући да су злоупотреба и зависност од психоактивних супстанци феномен младих, ово истраживање је имало за циљ да пружи цијеловиту слику злоупотребе, а дјелимично и зависности младих од психоактивних супстанци. Ријеч је о првом репрезентативном истраживању ових феномена у Црној Гори, иако је парцијалних епидемиолошких истраживања овом проблему било (11).

Потребе за овим епидемиолошким истраживањем су више практичне него теоријске природе. Наиме, епидемиолошка слика је претпоставка изградње превентивних и тераписких стратегија са зависницима од психоактивних супстанци, како у погледу планирања превентивних и тераписких метода, тако и избора неопходних финансијских, материјалних и временских ресурса, као и професионалних и парапрофесионалних кадрова за извођење ових програма.

Изградња епидемиолошке слике је такође претпоставка за избор истраживачких проблема, истраживачких приоритета и избор истраживачких метода.

Крајем 70-их година прошлог вијека, када је већ увеклико био запљусно други масовни талас наркоманија младих у СФРЈ, у Црној Гори ова појава је била непозната, а први случајеви се јављају на лијечење почетком 80-их година. Нека парцијална епидемиолошка истраживања последњих година указују да злоупотреба и зависност младих од психоактивних супстанци достижу забрињавајуће разmere (11).

Из раније наведених разлога одлучили смо се да спроведемо једно репрезентативно епидемиолошко истраживање злоупотребе и зависности младих Црне Горе од психоактивних супстанци, старости од 12 до 30 година. Због ограниченошти простора овдје ћемо изнijети само методолошку процедуру у најопштим тачкама и најважније резултате истраживања, без резултата везаних за факторе ризика.

Узорак

Ријеч је о тростепеном стратификованим узорку. Узорак је стратификован територијално, старосно и по критеријуму урбаности насеља.

Читава територија подијељена је на три региона: Сјеверни, Централни и Јужни. Из сваког региона најприје су изабране општине. Општине су биране процедуром избора са вјероватноћама пропорционалним величини, мјереној бројем становника циљне групе, без понављања. Изабране су општине: у Сјеверном региону – Бијело Поље и Андријевица; у Централном – Подгорица и Никшић; у Јужном – Херцег-Нови и Бар.

Изабрана су два независна узорка: први узорак од 1246 ученика основних и средњих школа и други узорак од 571. испитаника старости од 19 до 30 година (241. лице од 19 до 24 године и 330 лица од 25 до 30 година).

Као извор за прављење адресара из кога је извршен случајни избор за други узорак узето је више регистара (регистар школа, факултета, радних организација, мјесних заједница и др.).

Инструменти истраживања

Основни инструменти истраживања била су два полустандардизована упитника за интервју, са питањима затвореног типа.

У циљу добијања што потпуније епидемиолошке слике тражен је велики број информација о психоактивним супстанцима. Прво су тражене информације о почетку узимања одређене психоактивне субстанце, учесталости узимања супстанце у току године, мјесеца и недјеље, количини узете супстанце приликом узимања, а у неким случајевима узимани су и подаци за тражење здравствене помоћи због предозирања. За све психоактивне супстанце нијесу тражене информације о свим наведеним обиљежјима, што је зависило од прелиминарних сазнања о коришћењу те супстанце међу младима. За све супстанце тражене су информације о првом искуству са супстанцом, учесталости коришћења и количини. Ова три обиљежја била су основа за изграду фазе коришћења, од abstиненције, преко злоупотребе до зависности. Упитником је обухваћено 11 психоактивних субстанци : дуван, алкохол, марихуана, љекови за смирење и спавање, хероин, тродон, ecstasy, кокаин, амфетамин, ефедрин, инхаланси и волатилни растворачи.

За сваки узорак корисника конструисан је посебан упитник. Међутим, када је ријеч о 11 психоактивних супстанци углавном су постављена иста питања испитаницима оба узорка, што је за тему овог рада једино релевантно. У упитнике су још биле укључене бројне, углавном ординалне скале ставова, скале знања, интервална скала стресних догађаја, Ајнзеков EPQ инвентар личности (за старије од 19 до 30 година).

У анализи података за овај рад, углавном смо користили дескриптивну и непараметријску статистику, а за осталу анализу, која није обухваћена овим радом, корелациону, факторску и каноничку дискриминациону анализу.

Теренско истраживање и прикупљање спроведено је од новембра 1999. до априла 2000. године.

Резултати истраживања

Дуван

Од 1246 ученика црногорских основних и средњих школа 342 (27, 4%) изјавили су да су пушили цигарете, а 899 (72.2%) да није. У просјеку, ученици црногорских основних и средњих школа почињу са пушењем са 13 година и 3 мјесеца, а 1/4 од оних који пуште почињу прије 11. године живота, значајно раније ученици него ученице. Међутим, у категорији оних који учестало пуште веће количине цигарета између ученика и ученица нијесу нађене статистички значајне разлике.

Међу ученицима црногорских основних школа је 15.7%, а међу ученицима средњих школа 42.7% оних који пуште. Разлика је статистички високо значајна ($X^2=111.48$, за BSS=1, $p=0.000$). Међутим, прва искуства са дуваном ученици основних школа стичу значајно раније него ученици средњих школа. Међу ученицима основних и средњих школа 9.7% показују јасне симптоме злоупотребе и зависности, значајно чешће ученици средњих него основних школа.

Од 571 испитаника у узорку младих од 19 до 30 година 230 (44.4%) пуши дуван. Младићи су и у другом узорку просјечно значајно раније стекли прва искуства са пушењем дувана него дјевојке. Цак 47.3% младих од 19 до 30 година показују симптоме злоупотребе и зависности. Млади старијег узраста просјечно су почињали са пушењем са 16 година и 5 мјесеци, дакле значајно касније него ученици основних и средњих школа.

Резултати нашег истраживања указују да је свакодневно пушило дуван 18.6% ученика црногорских средњих школа а у америчким 19.5%, док је тај однос за ученике основних школа неповољнији те је "у корист" америчких основношколаца (2).

Посматрано у целини, епидемиолошки подаци о пушењу дувана међу младима Црне Горе у погледу мјесечне, недјељне учесталости и свакодневног пушења дувана, као и у погледу количине попушених цигарета, крећу се у доњој

граници европског и америчког просјека, али су стопе ниже од оних међу младима Србије и Русије (1).

Када је ријеч о младима старости од 19 до 30 година онда у односу на европске земље и САД нема никаквих разлика. Штавише, у нашем узорку раширеност злоупотребе цигарета већа је него међу младима сличног узраста у низу западноевропских земаља (1).

Алкохол

Од 1246 ученика црногорских основних и средњих школа 702 (56.3%) пробало је током живота неко алкохолно пиће; 54 (4.33%) пије неколико пута недељно или свакодневно, значајно чешће ученици него ученице ($X^2=86.51$, за BSS=4, $p=0.000$). Од оних који пију 24.4% најчешће пије вино, 50.7% пиво, 18.6% коктеле, а жестока пића 6.3%. Неколико пута мјесечно напија се 24 (1.92%), неколико пута недељно 15 (1.20%), а свакодневно, 12 (око 1%). Више од 4.0% ученика показује јасне тенденције ка токсикоманском пијењу. Томе индиректно иду у прилог и подаци да је 32 (2.56%) ученика због пијења имало озбиљне проблеме у кући, 41 (3.29%) тукли су се у пијаном стању, 20 (1.60%) ученика повриједило се у пијаном стању а 24 (1.92%) је због пијења имало озбиљне неприлике у школи.

Ученици основних школа су у 32.5% случајева пробали или пили алкохолно пиће, а 51.4% ученика средњих школа. Разлике су статистички високо значајне.

Млади узраста од 19 до 30 година су у 434 (76.0%) у током живота попили неко алкохолно пиће. Од 571 испитаника њих 13.8% показују симптоме злоупотребе и зависности од алкохола, значајно чешће младићи него дјевојке. Осим тога, младићи значајно чешће него дјевојке пију вино и жестока пића, а дјевојке пиво и коктеле.

Просјечно вријеме у коме ученици и ученице први пут окусе неко алкохолно пиће је 12 година и 8 мјесеци, а млади узраста од 19 до 30 година то учине са 16 година и 7 мјесеци. Дакле, и у случају пијења алкохолних пића ученици просјечно значајно раније стичу прва искуства са алкохолом него млади старијег узраста.

Марихуана

Од 1151. ученика црногорских основних и средњих школа, за које смо добили податке, њих 72 (6.3%) користили су марихуану, значајно чешће ученици него ученице (10.7% : 2.6% "у корист" ученика).

Неколико пута мјесечно марихуану је пушило 1.1%, а неколико пута недељно или свакодневно 1.2% ученика и ученица. У целини, 3.2% ученика и ученица било је склоно злоупотреби или зависности од марихуане, опет значајно чешће ученици него ученице ($X^2=27.16$, са $BSS=4$, $p=0.000$). Разлике по половима су знатно мање у групи оних који учествало употребавају марихуану.

У узорку ученика 2.2% основношколаца и 11.4% средњошколаца пробало је марихуану. Разлике су статистички високо значајне ($X^2=41.81$, са $BSS=1$, $p=0.000$).

Млади од 19 до 30 година имали су у 11.8% случајева искуства са марихуаном, опет чешће младићи него дјевојке, иако су разлике знатно мање него између ученика и ученица. Знаке зависности испољава 3.1%, а злоупотребе 4.9%. Дакле, млади од 19 до 30 година су по релативној учесталости 3 пута бројнији као зависници од марихуане, а 4 пута као они што марихуану злоупотребљавају него ученици црногорских основних и средњих школа.

Младићи чешће злоупотребљавају марихуану него дјевојке, али су релативне разлике у овом узорку још мање него у узорку ученика, нарочито у категорији оних који показају знаке злоупотребе и зависности.

У САД 4.7% популације старије од 12 година учествало пуши марихуану, а у нашем узорку их је двоструко мање. Млади Црне Горе од 12 до 30 година у 25% до 30% случајева ређе припадају категоријама оних који злоупотребљавају марихуану него млади сличног узраста у САД. Ако се има у виду да је почетком 70-их година коришћење дрога, а поготово њихова злоупотреба било готово непознато младима у Црној Гори, онда овај пораст забрињава.

Важно је напоменути да млади узраста од 19 до 30 година просјечно знатно касније пробају марихуану него ученици

црногорских основних и средњих школа – са 19 година и 8 мјесеци, а ученици са 15 година и 3 мјесеца.

Љекови за смирење и спавање

Ученици црногорских основних и средњих школа у 9.5% случајева користили су љекове за смирење и спавање, али у том погледу између ученика и ученица није нађена статистички значајна разлика. Око 1.7% ученика показује јасне тенденције ка злоупотреби и зависности од љекова за смирење и спавање. Уз љекове за смирење и спавање 14.0% стално а 22.0% повремено узима алкохол. Због тровања љековима за смирење и спавање 3.0% ученика и ученица затражило је медицинску помоћ.

Ученици основних школа су у 5.2% а средњих у 14.8% случајева употребављали љекове за смирење и спавање, значајно чешће ученици средњих него основних школа.

У узорку од 19 до 30 година 78 (13.66%) користило је љекове за смирење и спавање, али су дјевојке у овој категорији значајно бројније него младићи. У овом узорку 2.1% испитаника испољава тенденције ка зависности, а 3.5% ка злоупотреби.

Од свих психоактивних супстанци млади Црне Горе од 12 до 30 година само су још склонији злоупотреби алкохола и дувана од љекова за смирење и спавање.

На крају треба истаћи да ученици са просјечно 13 година и 9 мјесеци стичу прва искуства са љековима за смирење и спавање, а млади у узорку од 19 до 30 година чак просјечно 6 година и 4 мјесеца касније – са 21. годином и 1. мјесецом.

Хероин

Млади од 12 до 18 година у 2.8% случајева узимају хероин, значајно чешће ученици него ученице. Од укупног узорка 0.9% ученика и ученица показује јасне симптоме злоупотребе и зависности од хероина. Иако хероин чешће користе ученици него ученице, разлика једва достиже степен статистичке значајности.

Ученици основних школа су током живота у 1.6% користили хероин, а средњих у 4.3%. Разлика је статистички значајна ($X^2=6.19$, са $BSS=1$, $p=0.01$).

Међу младима од 19 до 30 година хероин је пробало 1.7% али разлика међу половима није статистички значајна. У узорку старијих, 0.6% има јасне симптоме зависности, а 0.5% злоупотребе.

Просјечан узраст на коме ученици стичу прва искуства са хероином је 15 година, а просјечан узраст младих од 19 до 30 година је 17 година и 2 мјесеца.

Ваља истаћи да посебна психофармакодинамска својства хероина и његов велики адиктивни потенцијал, лако бришу границе по полу, старости и др. Супротно другим психоактивним супстанцима, младе који злоупотребљавају хероин значајно не дискриминирају пол и старост.

Према подацима из 1991. године 1.3% становништва САД узело је хероин бар једном у животу, а млади од 26 до 34 године су то чинили у 1.8% случајева (4). У поређењу са тим налазима, наши подаци о јасно израженим тенденцијама према злоупотреби и зависности од хероина изгледају посебно забрињавајућим.

Тродон

Од 1026 ученика за које смо добили податке, 33 (3.3%) узимало је тродон, али међу половима у погледу коришћења тродона није нађена статистички значајна разлика.

Око 0.6% ученика показује јасне симптоме злоупотребе и зависности од тродона, док још 16 (1.28%) показује тенденције према злоупотреби. Потврду нашег налаза да 0.6% ученика показује јасне симптоме злоупотребе и зависности налазимо у чињеници да ученици свакодневно (или када им нестане хероин) узимају тродон. Тако 0.8% ученика узима преко 20 таблета тродона дневно, а 0.4% између 10 и 20 таблета.

Од 1075 ученика 0.9% ученика основних и 6.3% ученика средњих школа употребљава тродон, значајно чешће ученици средњих школа.

Од 571 испитаника од 19 до 30 година 22 (3.85%) имала су искуства са тродоном, али међу половима нијесу нађене статистички значајне разлике. За разлику од ученика само 0.18% младих од 19 до 30 година могу се сматрати зависни-

цима од тродона, а 1.22% су они који показују тенденције према злоупотреби, значајно чешће дјевојке него младићи.

Ученици су просјечно са 15 година и 3 мјесеца стекли прво искуство са тродоном, а млади узраста од 19 до 30 година просјечно знатно касније – са 19 година и 9 мјесеци.

Посебно је забрињавајући чињеница да су злоупотреби и зависности од тродона склонији ученици него млади старијег узраста, вјероватно и зато што га користе као замјену за хероин.

Extasy

Extasy је узимало 19 (1.6%) од 1246 ученика, али између полова нијесу нађене статистички значајне разлике. Од 1246 ученика, 7 (0.6%) показује симптоме злоупотребе и зависности, а још 12 (1.0%) показује тенденције према злоупотреби. Од оних који користе extasy 0.5% су ученици основних, а 2.9% средњих школа. Ученици средњих школа значајно чешће употребављају extasy него ученици основних школа ($X^2=10.52$, са BSS=1, p=0.001).

Од 571. испитаника од 19 до 30 година старости 9 (1.57%) узимају extasy, али нема никаквих разлика по полу. Око 0.5% испитаника у узорку старијих показује јасне симптоме зависности, а још 1.10% симптоме злоупотребе.

Према америчким епидемиолошким извјештајима extasy је у 1998. години користило 5.8%, а у 1999. 5.6% ученика осмих разреда, док су extasy у 1999. години користили ученици завршних разреда средњих школа у 2.5% случајева. Очигледно, ријеч је о осјетно већим процентима него међу црногорским ученицима. То се може објаснити знатно већом доступношћу extasy-ја међу ученицима америчких основних и средњих школа, због веће куповне моћи америчких ученика.

Кокаин

Од 1246 ученика кокаин је пробало 34 (2.72%), значајно чешће ученици него ученице. Зависних од кокаина има 0.5%, а исто толико проценат показује симптоме злоупотребе, док 1.44% показује тенденције према злоупотреби.

Док је 1.1% ученика основних школа имало искуства са кокаином, међу ученицима средњих школа их је 5.5%. Дакле, ученици средњих школа су значајно чешће пробали кокаин него ученици основних школа ($X^2=16.33$, са BSS=1, $p=0.000$).

Од 571. испитаника старијег узраста 10 (1.75%) пробало је кокаин, али међу половима нијесу утврђене статистички значајне разлике. На овом узрасту нијесу утврђене злоупотреба и зависност од кокаина.

Ученици су просјечно почели да употребављају кокаин са 15 година, а млади старијег узраста са 16 година и 6 мјесеци, дакле, просјечно осјетно касније него ученици црногорских основних и средњих школа.

Амфетамин ("Speed")

Од 1246 ученика 23 (1.84%) користило је амфетамин, али између полова нијесу нађене статистички значајне разлике. Ученици основних школа користили су амфетамин у 0.5%, а средњих у 4.2% случајева, односно значајно чешће него ученици основних школа.

Млади од 19 до 30 година имали су искуства са амфетамином у 1.0% случајева, а међу половима такође нијесу нађене статистички значајне разлике.

Ефедрин

Ефедрин је најређе коришћена психоактивна супстанца. Од 1246 ученика ефедрин је користило само 11 (0.88%). Такође нијесу утврђене статистички значајне разлике по полу.

Од 571. испитаника између 19 и 30 година ефедрин је користило 6 (1.0%) испитаника, где такође нијесу утврђене статистички значајне разлике по полу.

Инхаланси и волатилни растворачи

Од 1246 ученика 48 (3.85%) имало је искуства са инхалансима и волатилним растворачима, двоструко чешће ученици него ученице. Симптоме зависности испољавало је 1.84%, а злоупотребе 0.18% испитаника. Овако велика несразмјера у проценту оних који су зависници и оних који

показују симптоме злоупотребе говори о великом адиктивном потенцијалу инхаланса.

Ученици основних школа имали су искуства са инхалансима и волатилним растворачима у 2.9% случајева, а средњих школа у 6.3% случајева, значајно чешће ученици средњих школа него основних.

Млади од 19 до 30 година у 15 (2.62%) случајева користили су инхалансе и волатилне раствораче, младићи чешће него дјевојке. Од 571. испитаника 10 (1.75%) испољава симптоме зависности, док оних који испољавају симптоме злоупотребе у овом узорку нема.

Ученици су прва искуства са инхалансима и волатилним растворачима просјечно стицали са 13 година и 5 мјесеци, а млади од 19 до 30 година знатно касније.

У поређењу са нашим ученицима чак 19.7% ученика америчких осмих разреда користило је ове супстанце, док је тај проценат за шесте, седме и осме разреде у Црној Гори износио испод 2.0%. У средњим школама проценти се скоро приближавају. Инхаланси и волатилни растворачи по заступљености потросње долазе на пето место – иза дувана, алкохола, лекова за смирење и спавање и марихуане.

Мултиплла злоупотреба психоактивних супстанци

Склоност младих ка мултиплој употреби и злоупотреби психоактивних супстанци је најзначајнија промјена у епидемиолошкој слици последње двије деценије у свјету (3, 4). Ако су раније употребављане комплементарне психоактивне супстанце, данас постоји тежња ка комбињовању све већег броја психоактивних супстанци са антагонистичким дјеством и стварању све необичнијих комбинација (2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10). Управо са растом броја комбинација и све учесталијом злоупотребом двије или више психоактивних супстанци јавља се појава стварања зависности од тих супстанци, што веома усложњава процесе терапије и рехабилитације као и изградњу адекватних превентивних стратегија.

Табела број 1 – Ученици црногорских основних и средњих школа према броју коришћених психоактивних супстанци

Број коришћених психоактивних супстанци	Број испитаника	Процент	Кумулативни процент
Ниједна	461	37, 0	37, 0
Једна	433	34, 8	71, 7
Двије	237	19, 0	90, 8
Три	49	3, 9	94, 7
Цетири	28	2, 2	96, 9
Пет и више	37	3, 1	100, 0

Забрињава сазнање да је близу 10 (9.2%) ученика имало искуства са 3 и више психоактивних супстанци. С обзиром да је ријеч о врло младим људима, тај проценат је значајан. Међутим већ сама чињецица да је близу 2/3 ученика имало искуства са неком психоактивном супстанцом, укључујући дуван и алкохол, говори да је потенцијал ученика за развој злоупотребе и зависности висок.

На основу корелационе анализе, где смо користили Пирсонове коефицијенте корелације, које због ограниченошти простора не можемо приказати, изнијећемо најчешће комбинације на основу релевантних Пирсонових коефицијената.

Дуван се најчешће комбинује са алкохолом, марихуаном, љековима за смирење и спавање.

Алкохол је првенствено повезан са дуваном, док слабо корелира са осталим психоактивним супстанцима.

Марихуана се комбинује чак са 7 психоактивних супстанци, што даје оправдања за тврђњу да је она увод у "тешке" дроге: инхалансима, дуваном, љековима за смирење и спавање, ефедрином, амфетамином и тродоном.

Љекови за смирење и спавање обично се користе да бих се отклонила нежељена психичка стања услед коришћења марихуане, а комбинују се са: хероином, тродоном, дуваном и кокаином.

Хероин је снажно повезан са кокаином, марихуаном, тродоном, љековима за смирење и спавање и амфетамином, а слабије са *extasy-јем*, инхалансима и ефедрином.

Тродон као супситут за хероин је нарочито повезан са психостимулансима.

Extasy се нарочито комбинује са амфетаминима, ефедрином, кокаином и тродоном.

Кокаин корелира са свим психоактивним супстанцима, изузев алкохола, дакле, са 9 психоактивних супстанци.

Амфетамин се комбинује са низом психоактивних супстанци, посебно психостимулансима, вјероватно зато што се користи као супситут за друге психостимулансе.

Ефедрин се комбинује са већином других психоактивних супстанци, иако слабије него раније поменуте супстанце.

Инхаланси се комбинују са тродоном, амфетамином, кокаином, херионом, ефедрином и марихуаном.

Када је ријеч о мултиплој употреби, сигурно да је најмаркантнији налаз комбинација психостимуланса међусобно, али и са другим психоактивним супстанцима, што се може објаснити жељом ученика за експериментисањем, као и специфичним психофармаколошким дјејствима психостимуланса на личност у раној адолесценцији и потребом за "бржим" разрјешењем адолесцентне кризе.

Класификација злоупотребе и зависности од психоактивних супстанци младих Црне Горе

Са потребе даље анализе урадили смо двије класификације које међусобно високо корелирају, што нам даје за право да их у даљој анализи симултано користимо, зависно од истраживачких потреба.

Прва класификација је добијена на тај начин што је методом оптималног скалирања за 11 психоактивних супстанци добијено 11 оптималних скорова. Факторизацијом 11 оптималних скорова добијена су 2 фактора. Затим је ура-

ћена факторска анализа другог, вишег реда и добијен само један фактор који је потом скорован. У даљу анализу ушло се са општим факторским скором ("ниски општи скор", "средњи општи скор", "високи општи скор"). Међутим, пошто је за скоровање коришћен чисто статистички критеријум (општи скор је подијељен на три готово једнака дјела) овдје ћемо приказати другу класификацију где је подјела извршена на прихвативљији начин – праћењем уобичајних фаза развоја злоупотребе и зависности. Друга класификација нам на прецизнији начин пружа информације о фазама, почевши од апстиненције, преко злоупотребе до зависности и у квантитативном и у квалитативном погледу. У том смислу, она је својеврсни синтетички показатељ епидемиолошке слике.

Критериолошки став за другу класификацију је идеја о прогредијенцији фаза зависности. У првој фази су само апстиненти, у другој само пушачи, у трећој они који пију, могу и да пуште (али не морају), али не користе ни "лаке", нити "тешке" дроге. Четврту групу чине они који злоупотребљавају "лаке" дроге, могу да пуште и да пију, али не морају. Петој групи припадају они који злоупотребљавају "тешке" дроге (и све остале, али не морају).

Табела број 2 – Дистрибуција ученика црногорских основних и средњих школа према фазама злоупотребе и зависности од психоактивних супстанци, израженим у апсолутним бројевима и процентима

Фазе	Н	%	Кумулативни %
1. Апстиненти	898	72, 1	72, 1
2. Пушачи	74	5, 9	78, 0
3. Пију, могу и да пуште (не морају), али не користе "лаке" и "тешке" дроге	113	9, 1	87, 1
4. Злоупотребљавају "лаке" дроге, могу да пуште и да пију, али не морају	108	8, 7	95, 7
5. Злоупотребљавају "тешке" дроге (и све остале, али не морају)	53	4, 3	100, 0
Укупно :	1246	100, 0	100, 0

Табела број 3 – Дистрибуција младих Црне Горе од 19 до 30 година према фазама злоупотребе и зависности од психоактивних супстанци, израженим у апсолутним бројевима и процентима

Фазе	Н	%	Кумулативни %
1. Апстиненти	222	38, 9	38, 9
2. Пушачи	105	18, 4	57, 3
3. Пију, могу и да пуште (не морају), али не користе "лаке" и "тешке" дроге	120	21, 0	78, 3
4. Злоупотребљавају "лаке" дроге, могу да пуште и да пију, али не морају	100	17, 5	95, 8
5. Злоупотребљавају "тешке" дроге (и све остале, али не морају)	24	4, 2	100, 0
Укупно :	1246	100, 0	100, 0

Табела број 4 – Дистрибуција младих Црне Горе од 12 до 30 година према фазама злоупотребе и зависности од психоактивних супстанци, израженим у апсолутним бројевима и процентима

Фазе	Н	%	Кумулативни %
1. Апстиненти	1120	61, 4	61, 64
2. Пушачи	179	9, 85	71, 49
3. Пију, могу и да пуште (не морају), али не користе "лаке" и "тешке" дроге	233	12, 82	84, 31
4. Злоупотребљавају "лаке" дроге, могу да пуште и да пију, али не морају	208	11, 44	95, 75
5. Злоупотребљавају "тешке" дроге (и све остале, али не морају)	77	4, 23	99, 98
Укупно :	1246	100, 0	100, 0

Из табеле 2. види се да више од 1/4 ученика (27.9%) употребавља неку од психоактивних супстанци. Од укупног узорка њих 161 (13.0%) злоупотребљава једну или више психоактивних супстанци (четврта и пета категорија у класификацији – прим. Б. Ђ.). У сваком случају то се може сматрати релативно високом стопом у поређењу са ученицима у низу европских земаља.

У узорку младих од 19 до 30 година епидемиолошка слика је само на први поглед неповољнија (табела 3.). Број апстинената је значајно мањи (222 или 38.9%) него међу ученицима црногорских основних и средњих школа где износи

72.1%. Тој разлици у великој мјери доприноси друга и трећа категорија (они који пуште и они који пуште и/или пију), а у много мањој мјери четврта, јер је у четвртој категорији очигледно двоструко више оних који злоупотребљавају марихуану (17.5% : 8.7%, видјети табеле 2. и 3.). Међутим, у петој категорији, у којој има највише зависника, релативни проценти су готово исти (4.3% : 4.2%).

У збирној табели за оба узорка (табела 4.) 61.64% су апстиненти а близу 40% спадају у групу оних који су користили бар једну психоактивну супстанцу. Забрињавајућа је чињеница да више од 4% од младих Црне Горе од 12 до 30 година показују симптоме зависности, а 11% злоупотребе од једне или више психоактивних супстанци (табела 4.).

Дискусија

Ученици црногорских основних и средњих школа налазе се на доњој граници промједија употребе и злоупотребе психоактивних супстанци ученика америчких основних средњих школа. Ако се зна да су стапоје злоупотребе међу америчким ученицима једне од највећих у свјету, онда ова сличност између црногорских и америчких ученика веома забрињава, пајкоју у свјетлу сазнања да су још почетком 70-их година злоупотреба и зависност младих од психоактивних супстанци били још увек непознати у Црној Гори.

Када је ријеч о домаћим истраживањима једино новије препрезентативно епидемиолошко истраживање је професора психијатрије Николе Вучковића на узорцима ученика војвођанских основних и средњих школа (12). Узрасти су релативно најприближнији нашој испитиваној популацији ученика црногорских основних и средњих школа.

У погледу употребе и злоупотребе дувана и алкохола црногорски ученици су релативно бројнији него ученици војвођанских основних и средњих школа, а у том погледу значајно се не разликују од ученика сличног узраста у Србији и Русији. Међутим, ученици војвођанских основних и средњих школа значајно чешће су склони употреби и

злоупотреби марихуане, што је једина психоактивна супстанца која се више употребавља и злоупотребљава међу ученицима. Црногорски ученици значајно чешће него војвођански злоупотребљавају низ психоактивних супстанци са великим адиктивним потенцијалом или су од ових супстанци зависни. То су: љекови за смирење и спавање, хероин, extasy, кокаин, инхаланси. Истини за вољу, ваља напоменути да би релативне разлике између црногорских и војвођанских ученика биле нешто мање да смо били у могућности да поредимо потпуно паралелне разреде, али вјерујемо да би суштинске разлике и даље остале. У свјетлу сазнања да је историја злоупотребе и зависности младих Војводине значајно дужа него младих Црне Горе, овакви налази могу се сматрати йојразним.

Као што смо поменули млади старијег узраста релативно су бројнији само у категоријама оних који злоупотребљавају дуван, алкохол и марихуану (или су од ових супстанци зависни). Дакле, међу корисницима "лаких" дрога чешћи су млади узраста од 19 до 30 година, али је зајдо релативни проценат ученика који злоупотребљавају (или су зависни) од низа "тешких" дрога (кокаин, хероин, тиродон, љекови за смирење и спавање, амфетамин, инхаланси и волатилни расцепварачи) врло сличан младима старијег узраса.

Осим тога што је структура употребе и злоупотребе психоактивних супстанци далеко неповољнија међу ученицима црногорских него војвођанских школа, посебно забрињава и сазнање да су црногорски ученици склонији мултиплој злоупотреби него млади Црне Горе од 19 до 30 година или ученици у Србији. Тако је 9.2% ученика склоно комбинању 3 и више психоактивних супстанци док 5.4% ученика злоупотребљава 4 и више психоактивних супстанци. Међу младима од 19 до 30 година 4 или више психоактивних супстанци злоупотребљава само 3.2%. Осим тога, у односу на узорак младих Црне Горе старијег узраса, црногорски ученици склонији су комбинацијама психоактивних супстанци са антагонистичким психофармаколошким дејствима, што оставља озбиљне здравствене последице. Најзначајнија епидемиолошка карактеристика мултипле

ућојребе и злоућојребе јесће чињеница да се њихостимуланси налазе у најразличитијим, а чешћо и у најјачим комбинацијама са другим шихоактивним супстанцима. Овај налаз утврђен је у оба узорка младих, али посебно међу ученицима. Тако различите и чврсте комбинације психостимуланса са другим психоактивним супстанцима могу се објаснити изузетно великим популарношћу психостимулативних супстанци, нарочито међу ученицима. Поред њих, то је свакако хероин. Хероин и extasy међу млађима Црне Горе добијају и симболичко значење статусних дрога. Такође је заједничка карактеристика мултиплекса зависности да се са "правим", јаким дрогама интензивно комбинују мање атрактивне психоактивне супстанце због своје доступности и цијене (лијекови за смирење и спавање, тродон) које најчешће имају функцију да умање непожељне психолошке ефекте "правих", јаких дрога. Друге психоактивне супстанце су увод у јаке дроге, а јаке дроге се узимају да би у одређеним аспектима појачале њихове различите психолошке аспекте. То су: дуван, алкохол, марихуана, инхаланси и др.

Најмаркантнији налаз цјелокупне епидемиолошке студије, који се потврдио у анализи свих психоактивних супстанци (осим у једном беззначајном сегменту, јесће да се прва искушћа са шихоактивним супстанцима стичу на све нижим и нижим узрасима.)

Ученици црногорских основних школа просјечно много раније почињу са употребом готово свих психоактивних супстанци него млади од 19 до 30 година, а значајно раније него ученици црногорских средњих школа.

Други најзначајнији налаз ове студије је да нијесу утврђене значајне разлике између ученица и ученика који злоућојребљавају "шешке" дроге или су од ових супстанци зависни. Сличне тенденције су утврђене и у узорку младих од 19 до 30 година. Одсуство ћеличних разлика у оба узорка односи се не само на учесност злућојребе јихоактивних супстанци већ и на простирање узраса када се стиче прво искушћво са овим супстанцима.

Из свега што смо до сада изнијели, може се закључити да

се епидемиолошка слика злоупотребе и зависности младих у два узорка битно разликује. Посебно је забрињавајуће да је она осјетно неповољнија у узорку ученика црногорских основних и средњих школа, бар из неколико разлога :

- ученици и ученице почињу просјечно значајно раније да стичу прва искуства са психоактивним супстанцима него млади од 19 до 30 година;
- ученици и ученице су значајно заступљени међу онима који злоупотребљавају "тешке" дроге (кокаин, хероин, тродон, љекови за смирење и спавање, амфетамин, и др.);
- ученици су значајно склонији експериментисању са великим бројем психоактивних супстанци, посебно комбинацијама психостимуланса са другим "тешким" дргама антагонистичког дјејства

Можемо закључити да је епидемиолошка слика злоупотребе и зависности младих Црне Горе поразна, нарочито међу ученицима црногорских основних и средњих школа, посебно услед малоприје наведених разлога. Бројни су узроци такве поразне епидемиолошке слике. Они су психолошки и социјално-психолошки, али, по нашем увјерењу, много више социјолошки и социокултурни. О њима нећемо расправљати, јер нијесу предмет нашег рада.

ЛИТЕРАТУРА

1. Ђукановић, Б., Букелић, Ј., Димитријевић, И., Стојовић, З., Кнежевић-Тасић, Ј., Бешић, М. : *Илузија сиварности. Алкохол и дроге*. ЦИД и СОЦЕН, Подгорица, 2001.
2. *High school and youth trends*. National Institute on Drug Abuse and National Institute of Health, Rockville, 1999.
3. Klingemann, H., Goos, C., Hartnoll, R., Jawlensky, A., Rehm, L.: *European summary on drug abuse. First Report (1985. -1990.)*. WHO, Copenhagen, 1992.
4. Ђокић, Д., Ненадовић, М., Бабић, Д., Ђокић-Дејановић,

С., Петровић, Д., Јовић, А.: *Јуѓословенски наркомани 1987.-1995.* Алкохолизам 29(3-4) : 24-41, Завод за болести зависности, Београд, 1999.

5. Inciardi, A., Harrison, D. L. (Eds.): *Heroin in the Age of Crack-Cocaine.* Sage Publications. Thousand Oaks, London-New Delhi, 1998.
6. Ball, J. C. and Chambers, C. D. (Eds.): *The epidemiology of opiate addiction in the United States.* Charles C. Thomas, Springfield, 1970.
7. Pelicier, I., Thuiller, G.: *Дрога.* Плато, Београд, 1999.
8. Букелић, Ј.: *Дрога, миш или болесија.* Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1981.
9. Akers, R. L.: *Drugs, alcohol and society.* Wadsworth, C. A., Belmont, 1992.
10. Петровић, Р., Вукајловић, С., Качар, М.: *Адолесценцији и њолијтоксикоманија – примјер самонревенције.* Зборник сажетака са Трећег југословенског симпозијума о болестима зависности, одржаног на Дивчиバラма, 1998. године. Завод за болести зависности, Београд, 1998.
11. Стојовић, З., Раширеносић злоуђоштребе и зависноси од љихоактивних субстанци међу младима Херцег-Новој 2000. године. Рукопис.
12. Вучковић, Н. и сарадници: *Сирови подаци епидемиологије истраживања о уђоштреби, злоуђоштреби и зависносима од љихоактивних субстанци ученика и стручњака у Војводини.* Рукопис.